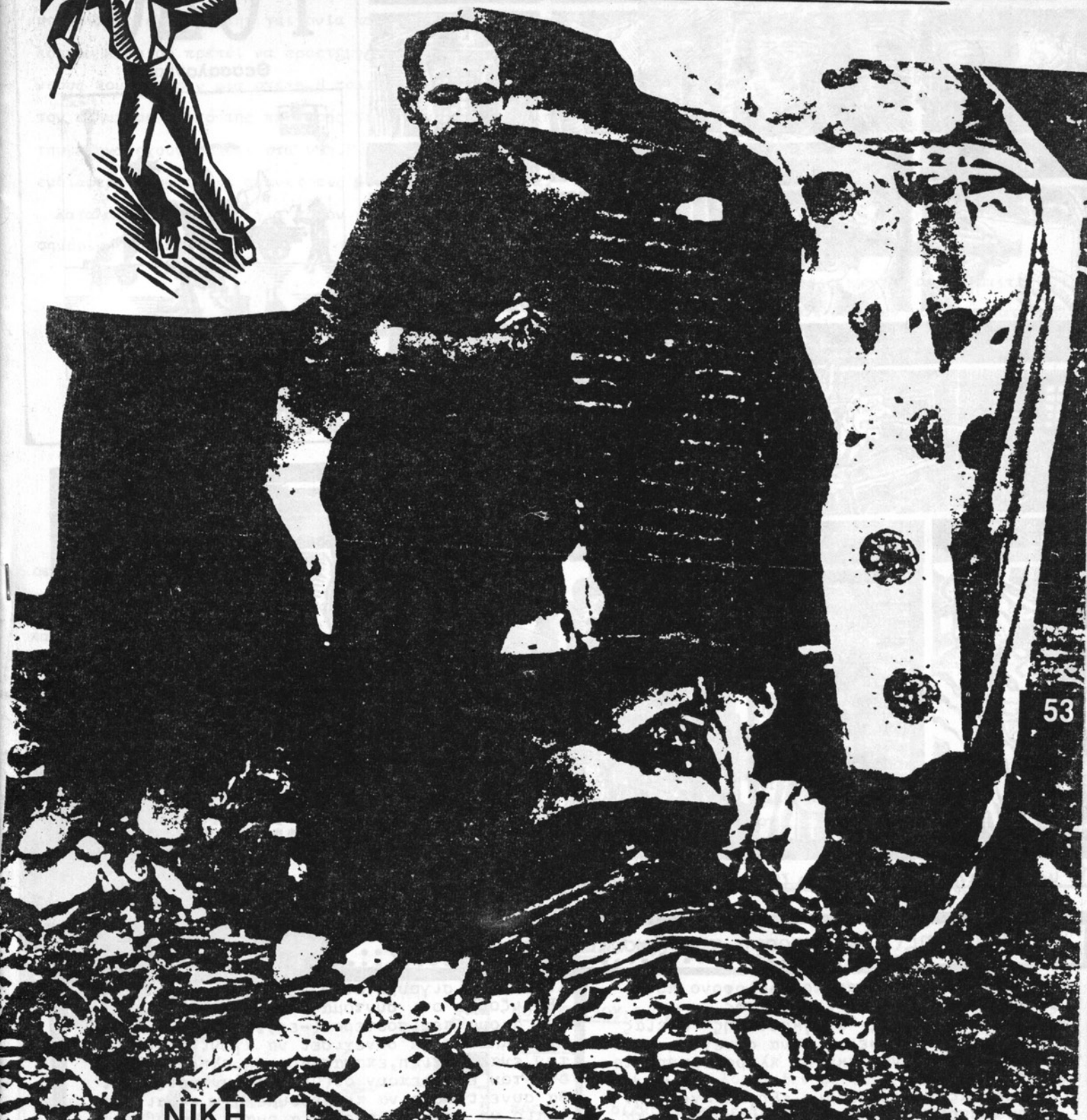

★ αλλυδισ

ΕΝΤΥΠΟ ΓΙΑ ΤΟΥΣ «ΑΛΛΟΥΣ ΤΟΠΟΥΣ» ΤΟΥ ΘΗΣΕΙΟΥ

Σεπτεμβρης 92 · Τεύχος 1(7) Νέα περιοδος · Δρχ. 100

53

ΝΙΚΗ
στην
ΕΑΣ
ΤΩΡΑ!!

ΤΑΞΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ
ΣΤΟΥΣ ΑΠΕΡΓΟΥΣ

★
**Εναντια στην
νεα ταξη των
καπιταλιστων**

☆... ο περίγυρος σου
εξαρτάται κι από εένα...
Αν θέλεις να αναπνεύσεις
αρκίσε να παράγεις
Οxygeno!
ΣΗΚΕ ΟΡΘΙΟΣ!!!
Προτού...
Προτού κάποιος κλίσεις
σε κλείσει
σε μια τσιγκνη κοκκινοβα

Τι αξίζει η βεβηλη κλειμένη με το αγέρας; ☆ ☆
Και οι νυχτές μέσα σε τέσσερις τοίχους; ☆ ☆

Τι αξίζουν...
σε κλειστές, κλεισμένες
στο κεφάλι σου;

...σε λίγες,
φυλακισμένες στο στόμα;

Τι αξίζει η λογοτεχνία,
κλεισμένη στα βιβλία;

...και τα βιβλία
μέσα σε βιβλιοθήκες
και βιβλίες;

Τα γραπτά σου
στα γραφεία;

Τι αξίζει η ταφειρότητα,
κλεισμένη
μέσα στα δάκτυλά;

Τι αξίζει η μουσική
κλεισμένη σε κασέτες ή δίσκους;

Τι αξίζουν
οι πτυχές στα βιβλία
κλεισμένα σε βιβλιοθήκες;

Τίποτ' έχει το είναι η παιδεία,
καυλωμένη, κακοποιημένη και φυλακισμένη
μέσα στα σχολεία;

Τι αξίζουν οι φωτογραφίες
σε εφημερίδες και βιβλία στους σόφους
είναι υπέρ της ΚΥΡΙΑΡΧΙΑΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ;

Ταί τα έννοια σου
είναι κλεισμένα
στο προκεφάλι;

...και οι οτιότητες
στα ποινικά;

Ο αυθαιρετισμός
κλεισμένος
σε παλιές μηχανές;

ΚΑΤΑΡΑΜΕΝΟΙ!
Πατ' τα ποινικά
είναι κλεισμένα σε φυλακισμένα;

...y extremado
modernos centros de
ambien un problema
delos de los edifici
antes la
omo del
ue los este
tos lug del
olido, si
ngun
e an os
s. Se do
5 pol do
lesi es
aska
cu

...KASHMERINHEZP
#Σ: ΠΑΡΑΝΟΜΗΤΕΧΝΙΚΗ
ΑΝΤΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΝΤΙΤΕΧΝΙΚΗ - ΛΟΓΟΤ
ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑΣ - ΠΑΙΔ
ΚΥΡΙΑΡΧΙΑΣ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑΣ - ΠΑΙΔ
ΤΡΟΝ ΚΑΤΑΤΑΚΕΤΕ ΟΝ-ΤΕΧΝΗ ΤΗ
ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑΣ - ΠΑΡΑΝΟ
ΜΗΤΕΧΝΗ - ΚΑΛΙΤΕΧΝΗ ΑΝΤΙ
ΑΚΟΗ-ΤΕΧΝΗ ΤΗΣ

☆ ANGELOUS MORE

MAYPOPOΔO

Θεσσαλονίκη

ΔΕΥΤΕΡΟ ΤΕΥΧΟΣ

αλλυδισ...
για τους αλλους
τοπους του θησειου

για επικοινωνια:
Θεσσαλονικης 15
118 51 Αθήνα

Το νομim είναι απ'το δωτερο τευχος του "Μαυρου Ροδου"! ↑

Της συνταξης(η επιστροφη του "ασωτου" περιοδικου)...

Να'μαστε παλι εδω,σαν τον δολοφονο που
γυριζει στον τοπο του εγκληματος.
Μετα απο 42 μηνες "αναγκαστικης" αδειας
το Αλλυδισ επιστρεφει,για να συνεχιση την
προσπαθεια για εναλλακτικη πληροφορηση στο
θησειο.
Σιγουρα σας χρωσταμε μια εξηγηση για την
απουσια μας,αλλα πιστευουμε οτι τα
πολλα λογια είναι φτωχεια.Σημασια εχει που
ειμαστε παλι εδω.
Απο την ομαδα που τοσους μηνες δουλευε για
το Αλλυδισ,πολλα παιδια δεν είναι σημερα μαζι
μας.Οχι οτι εκαθον τικοτα,απλα,την προσπαθεια
για την εκδοση του περιοδικου και την συνεχεια
της παρεμβασης στο θησειο,την συνεχιζουμε πιο

λιγοι,και σιγουρα αυτο δεν μας ευχαριστεί.
Ελπίζουμε οτι συντομα θα ειμαστε ολοι μαζι
και ακομα περισσοτεροι(-ες).
Το Αλλυδισ θα συνεχισει να αγωνιζεται για
την εναλλακτικη,επανασταστικη,πληροφορηση,
οσο του επιτρεπουν οι(μικρες)δυνამεις του.
Θα συνεχιζουμε να πιστευουμε οτι είναι ανα-
γκαιο να δημιουργηθει μια ομαδα παρεμβασης
στο θησειο.Το Αλλυδισ είναι στην διαθεση ολων
για μια τετοια προσπαθεια.Εμεις μεσα απο τα
κειμενα μας,θα δινουν την δικη μας αποψη.
Περιμενουμε και τα δικα σας στην γνωστη
διευθυνση.
Να'μαστε παλι εδω,λοιπον,για να ξεκινή-
σουμε και παλι για αλλους τοπους. ★

Είμαστε όλοι καταληψίες...

ΣΗΜΕΡΑ που το όνειρο για ένα σπίτι είναι το λιγότερο απίστευτο, ειδικά στην γειτονιά μας, το θησείο, σήμερα λοιπόν κάποιος πρέπει να προτείνει μια λύση για τους νέους που ψάχνουν μια στέγη. Η πολιτεία έχει δείξει με τον καλύτερο τρόπο της προθεσης της. Τα νοίκια σε όλη την Αθήνα έχουν φτάσει στα ύψη. Για το θησείο που μας ενδιαφέρει ένα δωάρι φτάνει τις 60.000 δρχ., το μήνα.

Καταλαβάνετε λοιπόν για ποιον είναι η στέγη στην σημερινή Αθήνα.

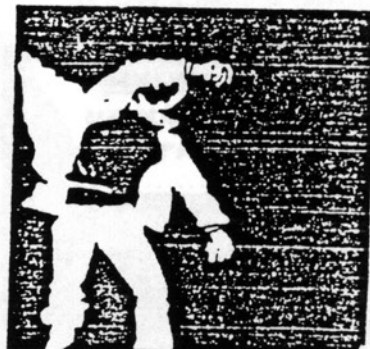
ΟΜΩΣ Η ΣΤΕΓΗ ΕΙΝΑΙ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΚΑΘΕ ΑΝΘΡΩΠΟΥ...

Κάνοντας μια μικρή έρευνα στους δρόμους του θησείου μείναμε εκπληκτοι. από τα άδεια σπίτια, τα εγκαταλελειμένα οικηματα, που συναντήσαμε. Στις παρακάτω γραμμές θα παραθεσουμε έναν καταλογο με τα σπίτια αυτά, με την υποσχεση ότι στο επομενο τευχος να βρούμε και εγκαταλελειμένα σπίτια στην ευρύτερη περιοχή, δηλαδή Πετραλωνα, Κουκακι, Μοναστηρακι, Ψυρρη.

Όμως το να παραθεσουμε εμείς κάποια άδεια σπίτια δεν σημαίνει τίποτα, αν όλοι μας δεν κάνουμε κάτι πολύ απλό. ΝΑ ΜΠΟΥΜΕ ΣΤΑ ΑΔΕΙΑ ΣΠΙΤΙΑ ΚΑΙ ΝΑ ΤΑ ΜΕΤΑΤΡΕΨΟΥΜΕ ΣΕ ΣΠΙΤΙΑ ΓΙΑ ΚΑΤΟΙΚΙΑ, ΨΥΧΑΓΩΓΙΑ, ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ.

Στο χέρι μας είναι να κάνουμε το όνειρο μας πραγματικότητα. Το περιοδικό είναι ανοικτό σε κάθε προσκληση για τέτοιες πράξεις και περιμένει αποφεις, γνώμες πάνω στο καυτο θέμα της στεγής, αλλά και των καταληψεων.

Ο καταλογος που ακολουθεί απλα είναι ενδειξη του τι γίνεται, και τι υπάρχει στους κεντρικους δρομους του θησείου, από άδεια και εγκαταλελειμένα κτιρια:

ΗΡΑΚΛΕΙΔΩΝ: 18,26,27

ΠΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ: 5,7,9,13,16.

ΝΗΛΕΩΣ: 42.

Οι καταλογοι και τα λογια δεν φερνουν αποτελεσματα, απλα πρέπει να διεκδικήσουμε το δικαίωμα στην στέγη. Να καταλάβουμε τα άδεια και εγκαταλελειμένα κτιρια.

★ ΟΙ ΠΕΙΡΑΤΕΣ
ΤΗΣ ΗΜΙΣΕΛΗΝΟΥ
... κυκλοφορούν...

Ευρώπη: Πίσω απ' την Ψεύσιμη βιτρίνα, η Φτώχεια παραμένει!!

(ένωμένη ή όχι δεν έχει
ιδιαιτέρη σημασία πλέον!)

Μόνη απάντηση ο αγώνας μας!!

Μας μιλούσε για την Ευρώπη που θα λύσει όλα μας τα προβλήματα, για τις νέες "ευκαιρίες" που θα έχουν οι λαοί στην (δηθεν) ενωμένη Ευρώπη. Και όμως οι αριθμοί διαξεδουν τους κυβερνητικούς "ντελαλιδες". Οι φτωχοί στην Ευρώπη το 1975 ήταν 38 εκατ., το 1985 έγιναν 44 εκατ. και το 1992 επτάσαν τα 53 εκ.

Το ποσοστό των ανθρωπων που ζουν κατω απο το οριο της φτωχειας είναι μεταξυ ενος πεμπτου και ενος τεταρτου του πληθυσμου της Ελλάδας, της Ισπανιας, της Ιρλανδιας και της Πορτογαλλιας. Το 20% του πληθυσμου της ευρωπαϊκης κοινοτητας ζει σε ιδιαιτερα καθυστερημενες περιοχες, οπου το κατα κεφαλην εισοδουμα είναι χαμηλοτερο απο 75% του κοινοτικου μεσου ορου.

Οι γυναικες πλητονται ιδιαιτερα καθως εργαζονται περισσοτερο σε θεσεις μερικης ή προσωκαιρης απασχολησης. Το προβλημα της κατοικιας είναι μεγαλο, καθως εκτιμαται οτι στη Βρετανια 2 με 3 εκατ. ενηλικων δεν εχουν σταθερο τοπο κατοικιας. Στη Λισσαβωνα, στις τενεκεδουπολεις των προαστειων το 50% των κατοικων είναι αναλφαβητοι. Φυσικα τα συστηματα επιδοτησεις των ανεργων, η κοινωνικη προνοια, καλυπτουν ενα ολο και μικροτερο ποσοστο των αναγκων.

Αυτη είναι η Ευρωπη που ονειρευται ο Μητσοτακης, ο Κολ, ο Μίττεραν, γιατι οχι και ο Μπους. Εμεις ονειρευομαστε την αλλη, την διαφορετικη Ευρωπη. Που μεσα απο την πολυχρωμια θα εξυπηρετει τις αναγκες του ανθρωπου, θα απελευθερωνει το πνευμα, θα είναι ανοικτο σπιτι για ολους και ολες χωρις διακριση.

ΕΝΑ ΜΗΝΗΜΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΧΕΙΜΩΝΑ ΠΟΥ ΕΡΧΕΤΑΙ:

Στον κοινωνικο-ταξικο πολεμο, οι επιμερους στιγμες αυτου του αγωνα ηταν παντοτε αμφιροπες. Ποτε δε νικησαμε αλλα ποτε δε μας νικησαν ανεξοδα. Ηττηθηκαμε πραγματικα μονο τοτε που αποφυγαμε τις μαχες.

Η καταστολη δεν τιμωρει και δεν εκδικειται απλως εκεινους που αντισταθηκαν, αλλα υπαρχει προπαντων για να μας αποθαρρυνει απο το να μαχομαστε. Προσπαθουν να μας εμπνευσουν το φοβο γιατι μας φοβουνται.

ΔΙΕΘΝΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΔΕΛΦΩΝ 2 ΚΑΙ ΔΙΔΟΤΟΥ (γωνια), τηλ. 3608635

P. Βιενέ	: Μάης 1968
Π. Κροπότκιν	: Νόμος και Εξουσία
I. Situationniste	: Το σημείο εκρήξης της ιδεολογίας
E. Μαρενοέν	: Φράζια Κόκκινος Στρατός (Μπααντερ-Μάινχοφ)
Χ. Σεμπρούν	: Κοινωνικός Πόλεμος στην Πορτογαλία
M. Μπακούιν	: Θεός και Κράτος
Κόν Μπεντίτ	: Αριστορισμός
Γκυ Ντεμπόρ	: Η κοινωνία του θεάματος
Γκυ Ντεμπόρ	: Εισαγωγή στην Κοινωνία του θεάματος
M. Μούκταιν	: Οικολογία της ελευθερίας
M. Μπούκταιν	: Προς μια απελευθερωτική τεχνολογία
M. Μπούκταιν	: Άκου Μαρξίστη
K. Μαρξ	: Χειρογραφο 1844
P. Λούξεμπουργκ	: Η συσσώρευση του κεφαλαίου Α' τόμος
P. Λούξεμπουργκ	: Η συσσώρευση του κεφαλαίου Β' τόμος
I. Μετ	: Η κομμούνια της Κροστάνδης
B. Ράιχ	: Ταξική συνείδηση
Π. Πουλιόπουλος	: Πόλεμος κατά του πολέμου
Βολίν	: Η Άγνωστη Επανάσταση
Ράιγκεμπ (Βανγκέμ)	: Από την άγρια απεργία
A. Τελές	: Σαμπάτε
Z. Βινάι	: Το ποδόσφαιρο σαν ιδεολογία
M. Μπριντόν	: Οι μπολσεβίκοι και ο εργατικός έλεγχος
M. Μπριντόν	: Το παράλογο στην πολιτική
Nr. Βόρω	: Ουωλντεν
A. Πριντομώ	: Σπάρτακος 1918-1919
Ντόλγκωφ	: Αναρχικές Κολλεκτιβες
A. Στίνας	: "Εργατικά" κράτη - "Εργατικά" κόμματα
Tζ. Ρούμιν	: Do It
A. Χόφμαν	: Επανάσταση για την Κάβα της
P. Λούξεμπουργκ	: Μεταρρύθμιση
P. Λούξεμπουργκ	: Μαζική απεργία
Σάκκο-Βαντζέτι	: Πολιτικά γράμματα
Λεφόρ-Καστοριάδης	: Σοσιαλισμός και βαρβαρότητα
Tζ. Οργουελ	: Προσκύνημα στην Καταλωνία
A. Στίνας	: ΕΑΜ, ΕΛΑΣ - ΟΠΛΑ
Νετλάου	: Η Ιστορία της Αναρχίας
Timothy Leary	: Η πολιτική της έκτασης

Εναλλακτικές
Κδοσεις
Κομμούνα

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ 37, Τ.Κ. 106 77
τηλ.: 3602644, 3626319, fax: 3639930

ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ

**ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΕΠΙΛΟΓΗ
ΧΑΜΗΛΟΤΕΡΕΣ ΤΙΜΕΣ**

ΠΛΗΡΗΣ ΚΑΙ ΜΟΝΙΜΗ
ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΟΛΩΝ
ΤΩΝ ΑΝΤΙΕΞΕΛΑΣΤΙ-
ΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

**ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΘΕΣΗ
ΤΩΝ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
"Ελεύθερος Τύπος"**

Η «ΕΘΝΙΚΗ» ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΕΙΝΑΙ ΑΠΑΤΗ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΚΕ-
ΦΑΛΑΙΟΥ ΠΟΥ ΣΑΡΩΝΟΥΝ ΤΑ ΣΥΜΦΕ-
ΡΟΝΤΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΒΑΛ-
ΛΟΥΝ ΔΕΚΑΔΕΣ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ.

ΤΑΞΙΚΗ*ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ
Η ΜΟΝΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΗΝ
ΥΕΟΦΙΛΕΛΩΔΕΡΗ ΛΑΙΛΑΠΑ ΚΑΙ
ΣΤΙΣ "ΔΟΥΛΟΝΕΥΣΕΙΣ" ΛΥΣΕΙΣ!!

Δυο λόγια...

Αν μέχρι χθες η υποθεση των "προβληματικων" αφορούσε τους εργαζομενους σε αυτες, την εργοδοσια και το κρα-τος, σημερα οποιος μενει στην ιδια αποψη, μαλλον δεν εχει καταλαβει τι συμβαινει σ' αυτη την χωρα.

Πειραικη-Πατραικη, Ελιντα, ΛΑΡΚΟ, Αθηναικη Χαρτοποιια, Κεραφινα, "Συγκροτημα Ξαλίστηρη" (Καντουδι κ.α.), και ο καταλ. ογος δεν εχει τελειωμο. Αιλιαδες εργαζο-μενοι με το χαρτι της απολυσης στην πορτα του σπιτιου τους βλεπουν το μελλον να σκοτινιαζει επικινδυνα.

Η ελληνικη αρχουσα ταξη σε συνεργασία με την ΕΟΚ & το ΔΝΤ εχει εξαπολυσει μια γενικευμενη επιθεση νεο-φιλελευθερης προελευσης, που πιασ απο το προσχημα της "αναπτυξης" εχει ξεκινήσει μια νεα περιοδο σκληρης λι-τοτητας και καταληστευσης των οικονομικα ασθενεστερων στρωματων του λαου.

Η πολιτικη αυτη δεν ειναι καθολου νεα, οι εργαζομενοι την εχουν νοιωσει στο πετσι τους, τοσο στην εποχη του Καραμανλη, οσο και στην οκταετια του ΠΑΣΟΚ. Το παραμυθι ειναι γνωστο: "ισχυρη και ανταγωνιστικη εθνικη οικονο-μια" (και ο λαος κς πεθανει...). Ομως μπορουμε να εχουμε κοινους "στοχους" και "ονειρα" με τα αφεντικα και την εργοδοσια; Η ελευθερη αγορα που υποσχονται, δηλαδη το συστημα που τα αφεντικα θα ξεζουμισουν ελευθερα τους εργαζομενους για την δηθεν εξυγιανση της οικονομιας, δεν μπορει παρα να σημαινει εξαθλιωση των εργαζομενων, ακριβεια, ανεργια, απολυσεις, εντατικοποιηση των ρυθμων εργασιας, με το "απαραιτητο" ζυλο απο τα ΜΑΤ.

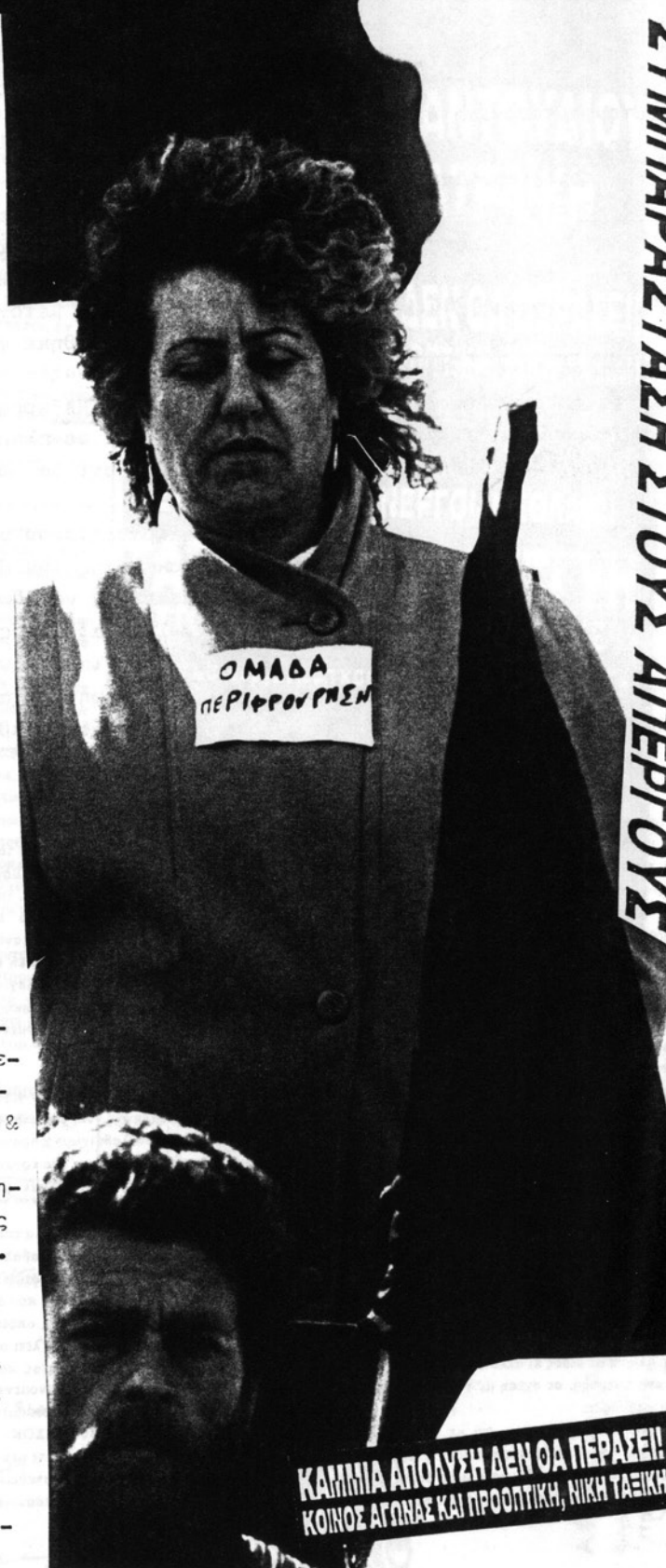
Το ξεπουλημα των προβληματικων, η εξαθλιωση των εργα-ζομενων εχει ενα και μοναδικο στοχο, να μετατρεφουν την ελληνικη εργατικη ταξη, σε φτηνο & πειθαρχημενο εργατι-κο δυναμικο στην υπηρεσια των ξενων "επενδυτων".

Ετσι η επιβολη αστυνομικου κρατους, νεων εργασιαων σχε-σεων, η συρρικνωση της ζωντανης εργασιας, η αυξανομενη ανε-ργια και η εντατικοποιηση της εκμεταλευσης, ειναι τα απο-τελεσματα της κλιμακουμενης επιθεσης της αρχουσας ταξης & των ξενων υποστηρικτων της.

Απεναντι σ' αυτη την επιθεση οι εργαζομενοι στις "προβλη-ματικες" αντιστεκονται, απαιτουν να μην απολυθει κανενας εργαζομενος, να μην κλεισει ή πουληθει καμια επιχειρηση.

Πρεπει να καταλαβουμε ολοι οτι η ηττα στο μετωπο των "προβληματικων" θα ανοιξει τον δρομο σε νεα σκοτα πιο σκληρα μετρα (συνδεση μισθου-παραγωγικοτητας, αντιαπεργια-κο νομο, νεες απολυσεις, ατομικες συμβασεις, παραταση λιτο-τητας).

Γι' αυτο ο αγωνας για τις "προβληματικες" ειναι υποθεση ολων των εργαζομενων, ολων των καταπιεσμενων. Ειναι το "κλειδι" για την συνεχιση ή την αναχαλιση της κυβερνητι-κης πολιτικης. Ο αγωνας αυτος απαιτει την ενισχυση μας, τη συνοχη, την εμπρακτη ταξικη αλληλεγγυη μας. ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

ΚΑΜΜΙΑ ΑΠΟΛΥΣΗ ΔΕΝ ΟΑ ΠΕΡΑΣΕΙ!
ΚΟΙΝΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ, ΝΙΚΗ ΤΑΞΙΚΗ

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΑΠΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΣΗ ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΑΝΕΡΓΕΙΑ ΣΟΜΑΤΕ ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΕΞΑΘΛΙΩΣΗ ΕΛΙΝΤΑ

ΤΟ ΣΕΝΑΡΙΟ ΕΤΟΙΜΑΖΕΤΕ

Η κυβέρνηση Μητσοτάκη, η αρχούσα τάξη, οι ξενοί πατρονοί, έχουν αποφασίσει την ανακατανομή του πλούτου αφήνοντας φυσικά την εργατική τάξη, τον λαό απ' έξω για άλλη μια φορά. Οι "προβληματικές" είναι το πρώτο έργο που θα παιχθεί για να εξυπηρετήσει τα συμφέροντά τους.

Η Πειραική-Πατραϊκή, ολοκληρώς ο ομίλος των 10 επιχειρήσεων θα έχει πωληθεί πριν τα Χριστούγεννα, καθώς από την 1 Οκτωβρίου θα γίνουν οι τελικές δεσμευτικές προσφορές αγοράς. Όλα σχεδόν τα μεγάλα ονόματα της ελληνικής κλωστοϋφαντουργίας είναι στο "παιχνίδι", μέχρι και οι γνωστοί Κατσαμπάς-Στρατός που διέλυσαν την Π-Π διεκδικούν κάποιες μονάδες της εταιρείας.

Η ΛΑΡΚΟ παραμένει στην γωνία μέχρι να ερθουν καλύτερες μέρες για την διεθνή αγορά σιδηροκελύβους. Πάντως η πώληση της θα ανατεθεί σε τραπεζα (CREDIT SUISSE FIRST BOSTON ή άλλη επιλογή της Εθνικής που είναι ο κυριότερος μετοχός).

Το "Συγκροτήμα Σκαλιστήρη" (Μαντουδι κ.λ.π.) δόθηκε για "εγκαθάρσιση" στην Τραπεζα Πιστώσεως.

Οι εταιρείες "Αθηναϊκή Χαρτοποιία" και "ΚΕΡΑΦΙΝΑ" προς στιγμή έχουν γλιτώσει το πούλημα, αλλά σύμφωνα με πληροφορίες θα επιχειρηθεί εκ νέου η πώληση τους (οχι θα αφηναν).

Τέλος η ΕΛΙΝΤΑ ετυχε διακομματικού πούληματος, αφού μετά από συσκέψη υπο τον Ανδριανόπουλο, οι Δασκαλάκης του ΠΑΣΟΚ,

Λεντακίς του ΣΥΝ, Παφίλης του ΚΚΕ, αποφασίσαν να "δώσουν" την ΕΛΙΝΤΑ στην κοινοπραξία Βαγιωνής ΑΕ-Συνεταιρισμός πρώην εργαζομένων της Ελιντα-Συνετ. ΕΚΡΗΣ. Και αυτό γιατί εξυπηρετώνται όλα τα κομμάτια (η Βαγιωνής είναι ΝΔ, οι πρώην εργαζόμενοι ΠΑΣΟΚ, και η ΕΚΡΗΣ ΣΥΝ-ΚΚΕ). Αυτά μόνο στην Ελλάδα συμβαίνουν;

ΜΙΑ "ΑΠΟΤΥΧΗΜΕΝΗ" ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ...

Αφορμή για να γραφτούν αυτές οι γραμμές, στάθηκε μια "αποτυχημένη" συνέντευξη με δύο απολυμένους εργάτες της Πειραικής-Πατραϊκής (Π.Π.) που οργάνωσε η "Αναρχική Ομάδα Πάτρας".

Ο υποφαινόμενος "παίρνει" τη συνέντευξη αλλά, όταν χρειάστηκε να κάνει την απομαγνητοφώνηση, ανακαλύπτει με έκπληξη ότι βρίσκεται μπροστά σε τρεις "μουγγές" κασέτες που δε λένε ν' ανοίξουν το στόμα τους με κανένα τρόπο. Μόνη λύση η από μνήμης μεταφορά όσων ακούστηκαν σε κείνη την κουβέντα.

Αρκετός υποκειμενισμός λοιπόν. Αλλά νομίζω ότι το τεχνικό αυτό πρόβλημα έλυσε ένα εξίσου σημαντικό μεθοδολογικό τέτοιο. Είναι ο υποκειμενισμός ασφαλές κριτήριο μεταφοράς της πραγματικότητας; Νομίζω ναι, και πάντως, ασφαλέστερο από τη φωτογραφική της αναπαραγωγή. Εξάλλου, πώς θα μπορούσε η "κασέτα" να μεταδώσει κάτι παραπάνω από τους ήχους των φωνών; Πώς θα μπορούσε να μεταδώσει την εναλλαγή των χρωμάτων στα μάτια, την ώρα που ξεστομίζεται κάθε φράση; Επίσης, πώς αλλιώς θα μπορούσε να ξεπεραστεί το πρόβλημα της γλώσσας; Πώς να γραφτεί, για παράδειγμα, η λέξη "Πασκίτες" στις χίλιες και μια αποχρώσεις που πήρε στη διάρκεια της συζήτησης; Άλλοτε προφερόμενη με πρόδηλη απέχθεια, άλλοτε με μίσος κι άλλοτε με συγκράτηση ή με προφανή υπερβολή, σε σχέση με την αντίστοιχη λέξη "Συνασπισμός".

Υποκειμενισμός λοιπόν, όχι με την έννοια της αυθαίρετης προσθαφαίρεσης φράσεων ή θέσεων, αλλά της υποκειμενικής οικοδόμησης μιας δομής που δεν θα μπορούσε να διηγηθεί και η πιο ομιλητική κασέτα.

Πάμε λοιπόν στην κουβέντα.

Η συζήτηση έχει τέσσερα πρόσωπα: τον Κυριάκο, συνδικαλιστή της Π.Π., εκλεγμένο στο Εργατικό Κέντρο Πάτρας με το ψηφοδέλτιο του Συν. την Νία, απολυμένη εργάτρια, υπέρμαχο μιας πιο "λαϊκής", θα λέγαμε, γραμμής αντίστασης, τον Αλέξανδρο (φανταστικό όνομα που συμπυκνώνει τα μέλη της "Αναρχικής Ομάδας", και που σε μας τουλάχιστον θυμίζει τους συντρόφους της πάλης ποτέ ιταλικής Εργατικής Αυτονομίας), και τέλος τον υποφαινόμενο, στο ρόλο του δικηγόρου του διαβόλου.

Ας ξεκινήσουμε με μια διαφώνια.

Εγώ, απ' την όλη εξιστόρηση των γεγονότων της απεργίας, της κατάληψης, των πιεστικοφρονών, των συνελεύσεων κ.λπ. καταλαβαίνω ένα πράγμα: αυτοί οι κ.κ. συνδικαλιστές, που και οι δύο εργάτες κατηγορούν ότι ξεπούλησαν τον αγώνα, πρέπει να είναι άτομα ιδιαίτερων ικανοτήτων. Και να γιατί:

Μπορείτε να φανταστείτε εσείς μια επαρχιακή πόλη, έστω σαν την Πάτρα του Καρναβαλιού και του εμπορίου, του κοσμοπολιτισμού και της βαθιάς Αναρχικής μνήμης, μια πόλη λοιπόν που συζητά με μια κοινότητα 2.600 εργατών, από τους οποίους απολύονται 604 («πρόσζε αυτό το 4, μου λέει ο Κυριάκος, αποτελεί το άλλοθι ορθολογικότητας που θέλει να πλάσσει η Διοίκηση, ανταποκρινόμενη έτσι, στο εκουγχονιστικό ντελίριο της Συνετισμένης Αριστεράς και της δεξιάς πτέρυγας του ΠΑΣΟΚ»).

Μπορείτε, λοιπόν, να φανταστείτε μια επιχείρηση εργασιακής στέρωσης τέτοιων διαστάσεων που τελικά να πραγματοποιείται δίχως ουσιαστικά ν' ανοίξει ούτε μύτη;

Πώς κατόρθωσαν αυτά τα άτομα έναν τέτοιο εθλο; Ο Κυριάκος μου θυμίζει ή, καλύτερα, με πληροφορεί ότι, στη διάρκεια αυτού του αγώνα, ήταν στιγμές που "όλα παίζονταν" κι ότι, άρα, είναι ισοπεδωτικός ο συλλογισμός μου.

Ποτέ άλλοτε η οδός Μαιζώνος δεν είχε δει τόσο πυκνούς σχηματισμούς εργατών να περνούν για 40 περίπου λεπτά της ώρας. Ποτέ άλλοτε η πόλη δεν είχε νοιώσει τόσο καυτή την ανάσα των εργατών. Κέντρο της πόλης, σ' όλη τη διάρκεια του αγώνα, δεν ήταν πια τα Ψηλά Αλώνια, αλλά η πύλη και οι αίθουσες του εργοστασίου.

Όταν οι απεργόι της Π.Π. πηγαίνουν σε συμπάραση των συναδέλφων τους της ΟΤΟΕ, στη διάρκεια της απεργίας των δευτέρων, οι μπάτσος στη θέα τους κρύβονται στις κλούβες και ο επικεφαλής συνδικαλιστής δηλώνει: «Αυτή τη στιγμή, μπορούμε να εξασφαλίσουμε 3 τάγματα απεργοφρουρών για κάθε απεργία στο νομό...» Και δεν πρόκειται για υπερβολή.

Όταν οι ίδιοι εργάτες πηγαίνουν στον Λαδόπουλο, όπου η εκεί Διοίκηση μέσα στα γραφεία ετοιμάζει απολύσεις, της δίνουν 5 λεπτά καιρό για ν' αποχωρήσει και οι χαρτογιακάδες αποχωρούν πριν εκπνεύσει η προθεσμία. Κι εκεί, λοιπόν, στο "ξένο" εργοστάσιο, οι εργάτες της Π.Π. προκαλούν φόβο.

Πώς λοιπόν ξεχάστηκαν όλα αυτά;

Πώς ξεχάστηκαν τα αγκαλιάσματα των εργατών των δύο εργοστασίων μετά την προσωρινή νίκη του Λαδόπουλου;

Πώς αυτοί οι εργάτες, που δήλωναν ότι προτιμούν "να το κάψουν παρά να το παραδώσουν στη Διοίκηση", γυρνούν, σε εκατόν τούσες μέρες, με σκυμμένο το κεφάλι στη δουλειά αφήνοντας έξω 604 συναδέλφους τους;

Η Νία με κοιτά συγκαταβατικά. Προφανώς, δε συμφωνεί.

«Αυτοί οι εργάτες, μου λέει, όχι μόνο δεν υποτάχθηκαν εύκολα, αλλά έκαναν πολλά παραπάνω απ' όσα θα περίμενε κάποιος που ήξερε την κατάσταση μέσα στο εργοστάσιο. Στη διάρκεια αυτού του αγώνα ήρθαν κυριολεκτικά τα πάνω-κάτω. Πολλοί γνωστοί πολιτικοποιημένοι λούφαξαν, ενώ, αντίθετα, φάνηκαν άνθρωποι που μέχρι τότε κανείς δεν τους ήξερε. Εκείνες τις μέρες έβλεπες τα πρόσωπά τους που ΑΣΤΡΑΦΤΑΝ (μπορούν εδώ τα κεφαλαία να μεταδώσουν τον τόνο της φωνής της Νίας):»

«Πολλοί εργάτες μάς έλεγαν: "...τώρα νοιώθουμε να ζούμε πραγματικά". Κι άλλοι, "...τώρα καταλαβαίνουν γιατί μας κουφίζατε το μυαλό όλα αυτά τα χρόνια...". Κι όλα αυτά, από ανθρώπους που δεν είχαν μέχρι τότε πάρει μέρος σε καμία απεργία. Από ανθρώπους που έπιασαν δουλειά επί Στρατο-Κατσαμπαιών».

Αυτό το "Στρατο-Κατσαμπαιό", που εμένα μου φέρνει στο μυαλό Κοτζαμπάσδες, η Νία δεν το προφέρει, σχεδόν το "φτύνει".

Τι ήταν λοιπόν αυτή η περίφημη εποχή των Στρατο-Κατσαμπαιών;

«Ήταν η εποχή, με πληροφορίες η Νία, που έφτανε μια σου παρατήρηση για να σου δείξουν την Πύλη, όπου περίμεναν στην ουρά ένα σωρό υποψήφιοι να δουλέψουν με οποιοδήποτε τίμημα».

Κι αυτοί οι εργάτες από που έρχονταν;

«Από απέναντι, μου λέει η Νία. Από τα χωριά της Αιτωλοακαρνανίας. Ξέρεις τι σημαίνει αυτό; Οι περισσότεροι, τη μόνη ανταλλαγή που ήξεραν, ήταν αυτή ανάμεσα σε αλεύρι και αυγά κι όχι, φυσικά, ανάμεσα σε εργατική δύναμη και μισθό».

Αρχίζω να καταλαβαίνω. Πλέον το περίφημο "υποκείμενο" παίρνει παίρνει σάρκα και οστά...

Τολμά μια ερώτηση για το είδος της καταπίεσης κατά την εργασιακή διαδικασία, εκείνη την περίοδο, ειδικότερα για το γυναικείο πληθυσμό του εργοστασίου. Η απάντηση έρχεται σαν χαστούκι.

«Σου φτάνει να σου πω ότι εκείνη την εποχή είχαμε γιμνάσι μούλικο». Αργώ λίγο να συνειδητοποιήσω την απάντηση. Όταν όμως αρχίζω να καταλαβαίνω, αντιλαμβάνομαι ότι η ταξική πάλη δεν διεξάγεται συνήθως, όπως την περιγράφουν τα χαρτιά...

Αρα λοιπόν, παρατηρώ, υποστηρίζετε ότι η πολιτική προώθηση του Στράτου, το είδος της ταξικής σύνθεσης στο εργοστάσιο είναι μια από τις κύριες αιτίες της χειραγωγής, τελικά, του κόσμου από τη συνδικαλιστική ηγεσία;

«Ε, όχι και να φορτώσουμε τις μαλακίες της ΠΑΣΚΕ στο Στράτο!», έρχεται η απάντηση της Νίλας, δηλαδή:

«Δεν έχει δηλαδή, η καταπίεση συνεχίστηκε το ίδιο και μετά το Στράτο. Από μια άποψη, με χειρότερη μορφή. Γιατί την εποχή του Στράτου, ήξερες τουλάχιστον ποιος είναι από 'δώ και ποιος από 'κει. Με την ΠΑΣΚΕ στη διοίκηση, εκτός από τη συνήθη καταπίεση, είχες και τον ιδεολογικό κυνισμό».

«Ρε, ξεχάσατε τι τραβάγατε την εποχή του Στράτου»;

«Η ΠΑΣΚΕ λοιπόν, για ένα ολόκληρο διάστημα λειτουργήσε ως εγγυητής των προβληματικών κι έμμεσα εκβίαζε με τον πολιτικό της φορέα πως μόνο αυτή μπορεί να λύσει το πρόβλημα χωρίς να χάσουν οι εργάτες τη δουλειά τους».

Λίγο τραβηγμένη αυτή η προσομοίωση Στράτου και ΠΑΣΚΕ, δε νομίζεις; παρατηρώ.

«Τραβηγμένη; Άκου λοιπόν, δυο-τρεις σκηνές για να καταλάβεις για τι πράγμα μιλάμε. Στη γωνία, υπάρχει ένας εργάτης που καπνίζει. Μόλις αντιλαμβάνεται τον ερχομό κάποιου συνδικαλιστή, πετά βιαστικά το τσιγάρο και τρέχει στο πόστο του. Δε σου φτάνει αυτό; Νά μια άλλη σκηνή: μπαίνεις στο γραφείο, ας πούμε του συνδικαλιστή διαμαντή. Ο κύριος αυτός (περιττό να πω τι θέση κατέχει εδώ η λέξη "κύριος", στην εκφραση της Νίλας) λοιπόν, κάθεται σε τέσσερις καρέκλες κι έχει τα πόδια του πάνω στο τραπέζι. Σε γδύνει με τα μάτια και, με το γνωστό κουτσαβάκικο στυλ, σε ρωτά τι θέλεις. Γνωρίζει άλλωστε, πως απ' αυτόν εξαρτάται η μετάθεση, η άδεια, η κάθε είδους διευκόλυνση».

Αρχίζω να καταλαβαίνω. Τώρα πια, δεν έχει νόημα η ερώτηση, πώς τα κατάφεραν οι συνδικαλιστές να χειραγωγήσουν τον αγώνα και τελικά, να οδηγήσουν στην ήττα. Έχουν δίκιο ο Κυριάκος και η Νίλα, το ερώτημα είναι πώς κατάφεραν οι εργάτες να διεξάγουν ένα τόσο μεγαλειώδη αγώνα, με τέτοια συνδικαλιστική ηγεσία;

«Αυτή η ηγεσία, συνεχίζει η Νίλα, δεν είναι, εξάλλου, άμοιρη ευθυνών για τη σημερινή κατάσταση, για την προβληματικότητα της επιχείρησης. Βέβαια, την κύρια ευθύνη την έχει η πρώην διοίκηση των ιδιοκτητών, που διοικούσε περισσότερο ως άλλοθι για επιδοτήσεις και δάνεια παρά φροντίζοντας την παραγωγική διαδικασία. Αλλά και οι "πασιότες" δεν πάνε πίσω, συνέχισαν το μπάχαλο, προσλαμβάνοντας άσχετους, με μόνο κριτήριο την κομματική ταυτότητα. Δημιουργούν προβλήματα στα διάφορα τμήματα. Τοποθετούν υπεύθυνους - ανεύθυνους που δεν γνωρίζουν. Τα ελαττωματικά κομμάτια πολλαπλασιάζονται, οι παραγγελίες γυρνάνε πίσω κι αυτοί συνεχίζουν το τροπάρι της διήθεν κοινωνικοποίησης...»

Πώς, όμως, δημιουργήθηκε αυτή η γραφειοκρατία; «Σηκωτούς τους πηγαίναμε το '81, να γραφτούν στο σωματείο», μου απαντά η Νίλα.

Μέσα σε 8 χρόνια λοιπόν, γίνονται συνδικαλιστές, διοίκηση, εξουσία... Να λοιπόν, που δεν αρκούν οι αναλύσεις περί "άματ" κ.λπ για το σημερινό πρόβλημα, κι όχι μόνο, των προβληματικών. Το ψάει εδώ δεν βρωμάει μόνο στο κεφάλι...

Όταν ακούς ποιες ήταν οι σχέσεις εργατών και συνδικαλιστών, όταν ανοιχτά ομολογείται ότι ο τάδε εργάτης "έγλυψε" το συνδικαλιστή, δεν υπάρχουν περιθώρια να μιλήσεις για "διάσπαση βάσης και κορύφηση", αλλά μάλλον για ανταγωνιστικές σχέσεις...

Ο Κυριάκος μου διηγείται ένα μάλλον ευτράπελο περιστατικό:

«Τις πρώτες μέρες της κατάληψης, οι συνδικαλιστές προτείνουν, οι γυναίκες να μη μένουν στο χώρο μετά τις 10 το βράδυ»!

Αυτές λοιπόν, οι γυναίκες, που οι συνάδελφοί τους τις αντιμετώπιζαν μ' αυτό τον τρόπο, ξέρουν πως ν' αγωνιστούν και, όταν χρειάστηκε, ξυλοφορτώνουν το συνδικαλιστή της ΔΑΚΕ για τις ανοιχτά αντεργατικές θέσεις του. Άραγε, χτυπούσαν μόνο τον εκπρόσωπο της ΔΑΚΕ ή και τον "άνδρα-συνδικαλιστή"; Ας το βρουν οι επί του θέματος ενδιαφερόμενες...

Έχει νόη-μα, μετά απ' όλα αυτά, να μιλήσουμε για τις θέσεις των παρατάξεων, τις τακτικές τους κ.λπ.

«Έχει, μου λέει ο Κυριάκος, γιατί όλα αυτά αφορούν μόνο συγκεκριμένα άτομα της διοίκησης του σωματείου κι όχι όλους τους συνδικαλιστές. Δεν μπορούμε, για παράδειγμα, να βάλουμε τον Γκόβα στην ίδια μοίρα με τους υπόλοιπους της ΠΑΣΚΕ, ούτε τους τίμιους συνδικαλιστές του ΚΚΕ με τους συναδέλφους τους, που δήλωναν - σύμφωνα με τη γραμμή - πως δεν τους ενδιαφέρει πόσοι εργάτες θα δουλεύουν στην Π.Π. αλλά αν το εργοστάσιο έχει προοπτική!

«Και πάντως, επειδή πολλά είπαμε για την ΠΑΣΚΕ, την περίοδο της ηγεμονίας της, πρέπει να προσθέσουμε ότι, παρόλα αυτά, οι θέσεις της σ' όλη τη διάρκεια του αγώνα ήταν πολύ πιο αγωνιστικές απ' αυτές του ΣΥΝ.

«Στο ΣΥΝ άλλωστε, ανήκει και η πρωτοβουλία να οριστεί ως επιδιαιτητής, εκπρόσωπος των φορέων της Πάτρας και φτάσαμε έτσι στο σημείο να έχουμε ντερέβιστο το Φλωράτο, εκπρόσωπο του Εμποροβιομηχανικού Επιμελητηρίου, εκλεγμένο από τη ΝΔ, αν αυτό ενδιαφέρει».

Τα κόμματα λοιπόν, και οι "γραμμές" τους είναι εδώ, παρόντα. Αυτό όμως, που κάνει εντύπωση, είναι το γεγονός ότι παρόλο που τους αποδίδονται συγκεκριμένες ευθύνες, κανείς δεν τα ταυτίζει, όπως βολεύει εμάς εδώ (εννοώ την Αθήνα και τα περιοδικά...). Και πως θα μπορούσαν άλλωστε;

«Από τους 604 απολυμένους, μόνο 25 ανήκουν στη ΔΑΚΕ κι απ' αυτούς, οι 10 είχαν κάνει αιτήσεις εθελοντικής αποχώρησης, ενώ για τους υπόλοιπους δημιουργήθηκε μέγα ζήτημα στην κυβερνητική συνδικαλιστική παράταξη».

Έχουν δίκιο λοιπόν, οι εργάτες να θεωρούν ακόμα και σήμερα πως μια νίκη του ΠΑΣΟΚ στις εκλογές θα τους επιφύλασσε διαφορετική τύχη;

Ο Αλέξανδρος παρακολουθεί όλη αυτή την ώρα τη συζήτηση χωρίς να παρεμβαίνει, παρά μόνο για να θυμίσει κάτι στους συνομιλητές μας.

Τον ρωτάω ευθέως για την αντιμετώπιση της "Ομάδας" από τους εργάτες. Πρόβλημα, απ' ό,τι φαίνεται, έχω μόνο εγώ με τις κατηγοριοποιήσεις. Οι σύντροφοι στην Πάτρα, κανένα... Βέβαια, εγώ συνεχίζω ν' αναρωτιέμαι τι σοι Αναρχικοί είναι αυτοί εδώ, που ασχολούνται με την Π.Π., δεν ιδεολογικοποιούν τις τοποθετήσεις τους και, το κυριότερο, δεν είναι αποκομμένοι από τον κόσμο... Αλλά γι' αυτά, σε μια άλλη ευκαιρία...

Στην Πάτρα λοιπόν, δεν βγήκε είδηση, ούτε κάποια τρανταχτή συνέντευξη, χωρίς που οι σύντροφοι του περιοδικού μου καταλόγισαν κι απειρία για τις "μουγγές" κασέτες. Όμως, απ' όλα αυτά κάτι βγαίνει και, κυρίως, κάτι μένει... Το θέμα βέβαια, είναι και να κινηθεί...

Δεκέμβριος '90
για την καταγραφή
Χ.Ν.

Η συνέντευξη δημοσιεύθηκε

στην εβδομαδιαία

"ΣΚΑΝΔΑΛΟ ΤΩΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΚΩΝ"

που εκδόθηκε απ' το

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΚΟΝΙΟΥ.

Θεωρούμε ότι δίνει μια εικόνα

για την συνδικαλιστική

δραστηριότητα "Π.Π."

Η «ΕΘΝΙΚΗ» ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΕΙΝΑΙ ΑΠΑΘΗ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΚΕ-
ΦΑΛΑΙΟΥ ΠΟΥ ΣΑΡΩΝΟΥΝ ΤΑ ΣΥΜΦΕ-
ΡΟΝΤΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΒΑΛ-
ΛΟΥΝ ΔΕΚΑΔΕΣ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ.

ΜΕΤΑΛΛΕΙΑ ΜΑΝΤΟΥΔΙΟΥ
ΠΕΙΡΑΪΚΗ ΠΑΤΡΑΪΚΗ

ΚΑΜΜΙΑ ΑΠΟΛΥΣΗ ΔΕΝ ΘΑ ΠΕΡΑΣΕΙ!
ΚΟΙΝΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ, ΝΙΚΗ ΤΑΞΙΚΗ

ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ, ΑΝΕΡΓΟΙ, ΝΕΟΛΑΙΟΙ
ΤΑΞΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ
ΣΤΟΥΣ ΑΠΕΡΓΟΥΣ — ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ
Για την αυτοοργάνωση και τον συντονισμό του αγώνα.

Αφίσα συμπαρατάξης, απ' τις
ελάχιστες με ιδεολογικές
"προεκτασσεις", που να λέμε για
ταξική αλληλεγγύη ολν' ως εργαζομένων!

ΑΝΤΙΣΤΑΘΕΙΤΕ στην βαρβαροτητα του νεοφιλελευθερισμου!

ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΤΩΡΑ !!

Ο αυταρχισμός, οι βάρβαρες μέθοδοι και η χρησιμοποίηση της πιο ωμής βίας αποτελούν μονόδρομο για την κυβέρνηση για την υλοποίηση αυτής της πολιτικής που συγκρούεται με το σύνολο της κοινωνίας πλην του κεφαλαίου.

Τα ΜΑΤ, η Ασφάλεια και τα Δικαστήρια αναλαμβάνουν να «καθαρίσουν» τόσο με το συνδικαλιστικό κίνημα όσο και με τους πολίτες που είναι αντίθετοι και διαμαρτύρονται για τα μέτρα της κυβέρνησης αλλά και την πολιτική της στα εθνικά θέματα.

Ο στρατός χρησιμοποιείται ως απεργοσπαστικός μηχανισμός. Οι θεσμοί καταρρακώνονται. Η κυβερνητική πολιτική αποπνέει εκφυλισμό και παρακμή. Το σκιάχτρο του ολοκληρωτισμού με κοινοβουλευτικό μανδύα πλανιέται πάνω από την ελληνική κοινωνία. Οι ουρανοί της χώρας μας φωτίζονται συνεχώς από τις φωτιές που οι αδιάτακτοι και ασύδοτοι πλέον εμπρηστές ανάβουν τη μια μετά την άλλη, καταστρέφοντας ότι πιο πολύτιμο έχει απομείνει από τον εθνικό μας πλούτο.

Η διάλυση της ΕΑΣ δεν σήμαινε μόνο μια νέα πολιτική της Ν.Δ. στις συγκοινωνίες, με την παράδοσή τους στα ιδιωτικά κυκλώματα των ημετέρων. Αποτέλεσε ταυτόχρονα μια γενική πρόβα για την ολομέτωπη επίθεση της κυβέρνησης στο συνδικαλιστικό κίνημα, του οποίου η Ν.Δ. επιδιώκει τον κατακερμάτισμό, την αποδυνάμωση και την ταπεινωτική ήττα και υποταγή.

Η πολιτική και οι μέθοδοι της έγιναν τελικά μπουμέρανγκ για την κυβέρνηση και τη Ν.Δ.

Η προπαγάνδα περί συντεχνιών κατέρρευσε.

Το σύνολο σχεδόν των δυνάμεων του συνδικαλιστικού κινήματος αντιδρά δυναμικά. Ακόμα και οργανωμένες συνδικαλιστικά και κομματικά στη Ν.Δ. δυνάμεις.

Μια νέα – ενιαία, συγκροτημένη και μαχόμενη – κοινωνική αντιπολίτευση κάνει δυναμικά την παρουσία της στην κοινωνική και πολιτική ζωή του τόπου.

Είναι ότι πολυτιμότερο έχει να παρουσιάσει τα τελευταία χρόνια το λαϊκό μας κίνημα.

Είναι πολύ σημαντικό και πρέπει να διαφυλαχθεί ως κόρη οφθαλμού το ότι υφίσταται σοβαρές ρωγμές το κέλυφος του κομματικού συνδικαλισμού και η λογική της «εργασιακής ειρήνης» και της κοινωικά και ταξικά ουδέτερης «συναινέσης».

Ο αγώνας βρίσκεται σε μια κρίσιμη καμπή.

Δεν πρέπει να αφήσουμε κανένα περιθώριο στη Ν.Δ. να ολοκληρώσει το καταστροφικό έργο της.

Ο βάρβαρος νεοφιλελευθερισμός είναι βέβαιο ότι θα αφήσει πίσω του μόνο ερείπια.

Το εργατικό και λαϊκό κίνημα οφείλει να έχει ως κεντρικό και σταθερό του στόχο την ανατροπή της κυβερνητικής πολιτικής αλλά και της ίδιας της κυβέρνησης πριν είναι πολύ αργά.

Η λογική ότι όλα τα ζητήματα θα λυθούν αργότερα, με τις εκλογές, που θα οδηγήσει τελικά σε συμβιβασμούς και νέες απογοητεύσεις, πρέπει να απορριφθεί.

Ο μοναδικός δρόμος για το λαϊκό κίνημα είναι η αναβάθμιση σε μια νέα ποιότητα των στοιχείων που συγκροτούν τη δυναμική του.

Η ενοποίηση αιτημάτων και η αγωνιστική συμπαράταξη ευρύτερων κοινωνικών στρωμάτων, η παραπέρα μαζικοποίηση, ο καλύτερος συντονισμός των αγώνων, η αποδέσμευση του συνδικαλισμού από κρατικές κυβερνητικές και κομματικές εξαρτήσεις και κηδεμονεύσεις και η ενίσχυση με ουσιαστικούς τρόπους και συγκεκριμένα μέτρα της αυτονομίας του, πρέπει να γίνουν σήμερα οι κεντρικοί στόχοι του κινήματος. Η επεξεργασία και η αγωνιστική προώθηση ενός προγράμματος πάλης με εναλλακτικές προτάσεις στα μεγάλα προβλήματα θα διευκολύνει τη συγκρότηση ενός νέου μπλοκ κοινωνικών και πολιτικών δυνάμεων που τόσο το έχει ανάγκη η χώρα μας και η εποχή μας.

Η νέα κοινωνική κινητικότητα έχει ανοίξει καινούργιους ορίζοντες και έχει δώσει καινούργιες δυνατότητες που δεν πρέπει να τις αφήσουμε να πάνε κι αυτή τη φορά χαμένες.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ «Επαναστατική Αυτοοργάνωση»

ΑΛΦΡΕΝΤΟ ΜΠΟΝΑΝΝΟ

ΘΕΩΡΙΑ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΗ
ΤΗΣ ΕΞΕΓΕΡΣΗΣ

1

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ

ΑΝΤΩΝ ΠΑΝΝΕΚΟΚ

Ο ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΜΟΣ

2

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ

ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑ ΕΡΓΑΤΩΝ FARGAS

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ
ΣΤΗΝ ΑΝΑΔΙΑΦΘΩΣΗ

Τα
"Εθνικά" θέματα
αφορούν μόνο
τους φασίστες
κεφαλαιοκράτες;

Μια άλλη απώθη δια ένα
θέμα που καπηλωνει το
αστικό κράτος !!

Δεν μπορεί να γίνει ποτέ με
σαντο τον τοπο
δωτω με' αν η γραμμή καται
του πυρός έγινε πράσινη γραμμή
έτσι με' αν οι Τούρκοι έλεγαν
έχνα' αδελφοί μας
δωτω με' αν ο κατεχόμενος πλη
έχνη "εγκλωδισμένοι"
δωτω με' αν η ΕΛΛΗΝΙΚΗ, ΚΥ
έχνη "αεζαρτίτο κράτος"

Χι αν ακόμα οι "ΗΓΕΤΕΣ"!!!
ξεπουλουν μαθημερινα
Χι αν ακόμα έχουν ΕΠΙΟΡ

ΕΜΕΙΣ ΘΑ ΣΥΝΕΧΙΣΟΥΜΕ
ΔΡΟΜΟ ΜΑΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΕΡΥΝΕΙΑ, ΜΟΡΦΟΥ
ΚΑΡΤΑΣΙΑ, ΑΜΜΟΧΩΣΤΟ, ΔΕΚΕ
ΑΚΡΩΤΗΡΙΑ, ΕΠΙΣΚΟΠΗ.....

....ΕΝΩΣΗ!

Το ΑΛΛΥΔΙΣ είχε μια πρωτοφανή εμπειρία
στην Κύπρο, τον περασμένο Μάρτη, όπου οι
περισσότεροι αντιεξουσιαστές είναι μαχι-
μοι υπέρ της ένωσης με την Ελλάδα.

Ισως αυτοί να ξερον καλύτερα όταν κάθε
πρωι αντικρύζουν τον πενταδάκτυλο με την
τουρκική σημαία, όπως οι Κουρδοί, οι Αρμε-
νιοί, οι Ποντίοι αντικρύζουν την τουρκική
σημαία στα δικά τους χωμάτα.

Μακριά από κάθε είδους φασιστικές "μεγα-
λες ιδέες", παλεύοντας τον εθνικισμό, τον
ρατσισμό, τον κρατισμό, τον καπιταλισμό,
αντιστεκόμαστε στον εχθρό που βρισκете
μέσα στο "σπιτι" μας. Δεν ξεχνάμε όμως ότι
τους χιλιάδες νεκρούς, τις εξορίες, την προ-
σφυγία, την γλώσσα, το χρώμα, τον αέρα και τον
ουρανό. Γιατί εμείς είμαστε που τα φτιάχνουμε
όλα και εμείς που αγωνιζόμαστε να τα κατοική-
σουμε, να τα πάρουμε πίσω.

Λέγοντας όχι στις λεγόμενες "εθνικές πολιτι-
κές", λέμε όχι στις συνεργασίες με φασίστες &
αρχούσα τάξη. Όμως δεν θα αφήσουμε τους κάθε
είδους φασίστες, "εκσυγχρονιστές", εθνικιστές,
να διαχειρονται το μέλλον μας, την ζωή μας.

Με αφορμή την ονομασία της τωας
Γιουγκοσλαβικής "Μακεδονίας", έγινε
μεγάλη προσπάθεια από κύκλους της
αρχούσας τάξης, του τύπου και της
κρατικής εξουσίας, να αναβιώθει
ένα κλίμα "εθνικιστικής" εξαρχής,
να θυμηθούν οι Έλληνες το παρελθόν
τους, την ιστορία τους και δεν ξερου-
με τί άλλο.

Ποιο ήταν το αποτέλεσμα; Ρωμαϊκές συ-
γκέντρωσης σε διάφορες πόλεις της χω-
ρας, συγκέντρωσεις ομογενών σε Ευρώπη,
Αμερική, Αυστραλία. Στο πλαίσιο της ΕΟΚ
οι ευρωπαίοι μπροστά στο κίνδυνο να
πέσει ο υπαλληλός τους Μητσότσης,
ζητούν από τους Σκοπιανούς να αλλά-
ζουν ονομασία. Το πρόβλημα με την ονο-
μασία είναι ελάχιστο, γελοίο θα μπο-
ρούσε να χαρακτηριστεί από την πλευ-
ρά μας. Υπάρχει πρόβλημα εθνικισμού
στην Ελλάδα; Μπορούμε να έχουμε "εθνική"
αποψη χωρίς να ταυτιζόμαστε με τους
Φασίστες και την κρατική-εξουσιαστική
αποψη; Σίγουρα είναι πολύ δύσκολο να
εκφραστεί αντιεξουσιαστικός-αντισυνε-
ναιτικός λόγος για αυτά τα θέματα.

Όμως κατά την αποψη μας, κανένας δεν
μπορεί να δηλώνει διεθνιστής, να αγωνι-
ζεται για την συναδέλφωση των λαών και
να αρνείται το έθνος τους και την ανα-
γκή επιβίωσης του. Γιατί είναι λάθος η
ταύτιση εθνους-κράτους, αφού δίνει το
δικαίωμα στους κρατίστες να μιλούν εξ'
ονοματός του εθνους. Γιατί στην Ελλάδα
έχουμε την τάση να αφορίζουμε κάθε τι
εθνικό. Χαιρετίζουμε τον αγώνα του Ιρλα-
νδικού Δημοκρατικού Στρατού (IRA), που με
σκληρό ενοπλο αγώνα παλεύει για την ενω-
ση της Β. Ιρλανδίας με την Ιρλανδία, αλλά
δεν τολμάμε να πούμε κουνεντα για την
ΕΟΚΑ που έδιωξε τους Αγγλούς αποικιοκρα-
τες από την Κύπρο, που δεκάδες νεολαίοι
κρεμασθήκαν από τους Αγγλούς κατακτητές.
Χαιρετίζουμε τον αγώνα των Παλαιστινίων
για να αποκτήσουν πατρίδα, αλλά ποτε κανε-
νας δεν σκεφθηκε ότι ίσως και οι Ποντίοι
να ήθελαν πατρίδα στην Τραπεζούντα.
Το μοντέλο του ελληνικού "εθνικού" ομοιο-
μορφου κράτους, το οποίο ισοπεδώνει κάθε
ιδιαιτεροτητα, που βαδίζει προς την ευρωπαϊ-
κή ολοκλήρωση σαν πρόβατο στην σφαγή, δεν
είναι μια ανίκητη πραγματικότητα. Η κρατική
"εθνική" πρόταση απέφερε χιλιάδες νεκρούς,
προσφυγές, ξεριζωμένους. Ήφεραν συμφωνίες
τύπου Ζυρίχης, Μικρασιατικής καταστροφές,
τουρκική κατοχή στην Κύπρο και τώρα μας
ρόηγει στην πλήρη υποδούλωση στον ολοκλη-
ρωτισμό της ΕΟΚ χωρίς ουσιαστικό κοινωνι-
κό λόγο.

Η ΚΕΡΥΝΕΙΑ ΠΟΛΕΙΤΑΙ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΚΡΑΤΕΣ

Τον ΑΚΕΛ, ΔΗΣΥ και τον ΔΗ.ΚΟ

Αν θυμάστε ακόμα αυτή την πόλη αγέ βείτε
και βείτε την ανηφορία του Ε. Παλλημπαριό

ΓΙΑ ΝΑ ΖΗΝΑΠΑΜΕ ΣΤΗ ΓΙΑΛΟΥΣΑ ΧΕΡΣ ΤΟΥΤΡΚΙΚΑ ΣΗΜΕΙΑ ΣΑΓΓΟΥ
ΓΙΑ ΝΑ ΑΝΕΒΟΥΜΕ ΣΤΟ ΠΕΝΤΑΔΑΚΤΥΛΟ ΧΕΡΣ ΚΑΝΝΕ ΣΤΟΥΣ ΚΡΟΤΑΦΟΥΣ
ΓΙΑ ΝΑ ΠΡΟΕΚΥΝΗΣΟΥΜΕ ΣΤΟΝ ΑΠ. ΑΝΔΡΕΑ ΧΕΡΣ ΝΑ ΕΙΜΑΣΤΕ ΥΠΟ

ΚΑΤΟΧΗ

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ
ΤΟΥ
ΜΠΟΜΠΗ ΣΑΝΤΣ

ΑΕΥΚΩΣΙΑ
1985

* Οι αριστερές των "Ατακτών Ενωτικών"
εξοδώνων είναι λευκό!

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
Ενώσεις

τζ' άς γίνει τό γαΐμαν μας αυλάτзин

1492-1992

**ΠΕΝΤΑΚΟΣΙΑ ΧΡΟΝΙΑ
ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΝΑΚΑΛΥΨΗ
ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΙΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ
ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΙΝΔΙΑΝΟΥΣ**

**ΠΕΝΤΑΚΟΣΙΑ ΧΡΟΝΙΑ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΧΗ
ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΣΦΑΓΗΣ**

Πέρασαν 500 χρόνια από τον Οκτώβρη του 1492, που ο Χριστοφορος Κολομβος εφτάσε με τρία πλοία στις ακτές του σημερινού Σαν Σαλβαδορ. Από τότε αρχισε το μεγάλο δράμα για τους Ινδιανούς.

500 ολοκληρωμένα χρόνια χρειάστηκαν οι "Λευκοί" για να διαλυσουν έναν πανάρχαιο πολιτισμο, που οι Ινδιανοί εφτιαχναν επί 14000 χρόνια.

Σήμερα η γενοκτονία των Ινδιανών δεν έχει σταματήσει. Οι Ινδιανοί αν και έχουν χάσει 60 εκατομμύρια ανθρώπους συνεχίζουν να αποτελούν "προβλημα" για το αμερικανικό κράτος.

Το ΑΛΛΥΔΙΣ σαν μια μικρή προσφορά στον αγώνα των Ινδιανών εναντία στην γενοκτονία, αλλά και ως ανάμνηση, παρουσιάζει τα ποιήματα του αρχηγού Σηατλ προς τον συνταγματάρχη που του προτείνει να παραδοθεί, που κυκλοφορούν από τις εκδόσεις "Ελευθερος Τυπος".

Τις νύχτες,
όταν οι δρόμοι των πόλεων και των χωριών σας
βουβαίνονται,
και τους νομίζετε έρημους,
σ' αυτούς θα συνωστίζονται τα πλήθη εκείνων που επιστρέφουν
και που κάποτε τους γέμιζαν,
και που εξακολουθούν να αγαπάνε αυτή την όμορφη γη.
Ποτέ δεν θα είναι μόνος
ο Λευκός.

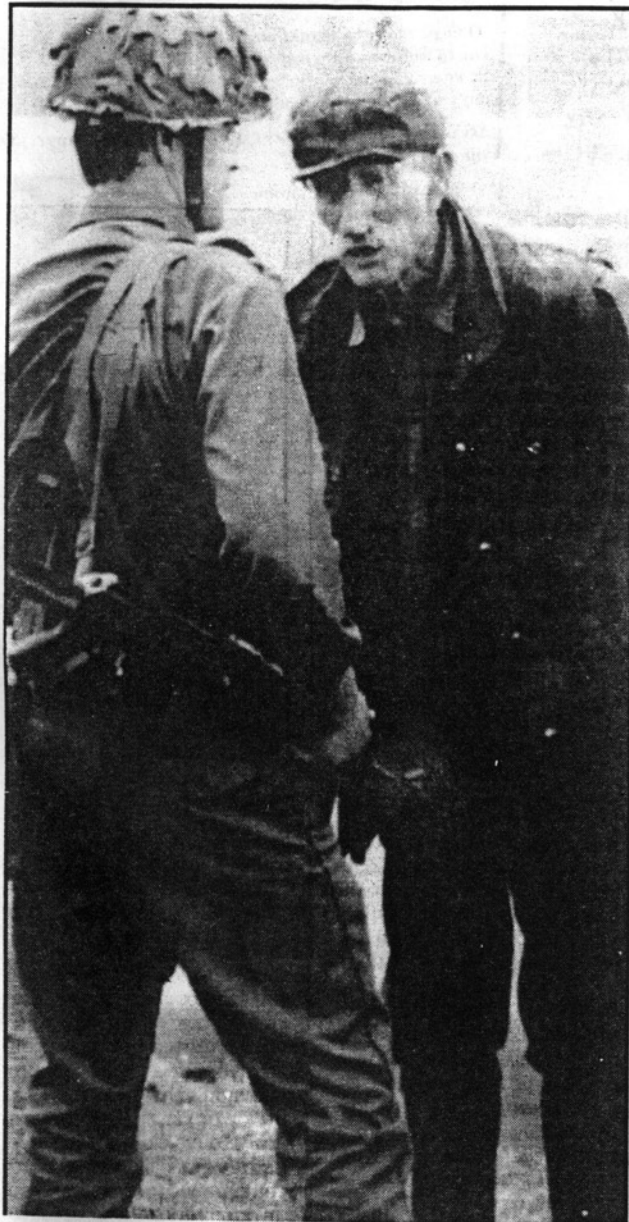
Κάποτε ο λαός μας
σκέπαζε αυτή τη γη
όπως τα κύματα της ανεμοδαρμένης θάλασσας
σκεπάζουν τον στρωμένο κοχύλια βυθό της,
αλλά έχει περάσει
πια από καιρό αυτή η εποχή,
μαζί με το μεγαλείο
των φυλών,
που τώρα αποτελεί μια θλιβερή ανάμνηση.
Δεν θα μακρυγορήσω
θρηνώντας την
πρόωρη παρακμή μας,
ούτε θα κατηγορήσω
τους χλωμοπρόσωπους αδελφούς μου
πως την επέσπευσαν,
γιατί ίσως φταίμε
κι εμείς γι' αυτήν.

Και όταν τα παιδιά των παιδιών σας
νομίζουν πως είναι μόνα στα χωράφια,
στα μαγαζιά, στα καταστήματα, στον αυτοκινητόδρομο
ή στην σιωπή των μεγάλων δασών,
δεν θα είναι μόνα.
Σ' ολόκληρη τη γη, δεν υπάρχει ούτε ένα μέρος
που ν' ανήκει στην μοναξιά.

Κι όταν ο Ερυθρόδερμος
χαθεί
και η ανάμνηση της φυλής μου
θα έχει γίνει ένας μύθος για τον Λευκό,
αυτές οι ακτές θα πάλλονται
από τους άορατους νεκρούς της φυλής μου.

Θρα Nihil ★

ΔΩΣΤΕ ΜΙΑ
ΕΥΧΑΙΡΙΑ
ΕΙΡΗΝΗΣ

ΒΑΛΚΑΝΙΑ S.O.S

ΜΕΤΑ ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΕΙΡΗΝΙΣΤΙΚΟ ΤΑΞΙΔΙ
ΣΤΗΝ ΤΑΡΑΓΜΕΝΗ ΑΔΡΙΑΤΙΚΗ

Το πρώτο ταξίδι του δικτύου μας στη σπαρασσόμενη Γιουγκοσλαβία με τα δύο μικρά σκάφη, "Άγιος Νικόλαος" και "Ιθάκη" ολοκληρώθηκε. Τα δύο μικρά μας πλεούμενα μπήκαν στο αποκλεισμένο λιμάνι του Μαυροβουνίου Μπαρ και το Ντουμπρόβνικ της Κροατίας, καθώς και στην είσοδο των Αγίων Σαράντα, φέρνοντας ένα μήνυμα εμπροχτης αλληλεγγύης.

Μιας αλληλεγγύης που εκφράστηκε και με τη μεταφορά φαρμάκων για τα θύματα του πολέμου. Το σημαντικότερο γεγονός όμως ήταν η ίδια η πραγματοποίηση της αποστολής μας. Οι 17 Έλληνες και ο ένας Ισπανός που συμμετείχαν στο ταξίδι μας υπηρέξαν οι πρώτοι που έφτασαν από τη θάλασσα στην έρημη Αδριατική, όπου τα μόνα σκάφη που συναντήσαμε για εκατοντάδες χιλιόμετρα ήταν πολεμικά σκάφη διάφορων τύπων και σημαίας. Απέναντι στο φόβο που ενισχύει και τροφοδοτεί τον πόλεμο θέλαμε να φέρουμε ένα άλλο μήνυμα, ένα μήνυμα ελπίδας.

Και αυτή μας η ενέργεια εξελήφθη σαν τέτοια από τους βαλκανικούς λαούς που ήρθαμε σε επαφή. Οι Μαυροβούνιοι και οι Σέρβοι στο λιμάνι του Μπαρ μας επιφύλαξαν θερμή υποδοχή, μια και είμαστε οι πρώτοι που περυσαν μετά το εμπόλεμο στο λιμάνι, και ο τύπος έδωσε μεγάλη έκταση στην πρωτοβουλία μας. Ο δε δήμαρχος της πόλης συμφώνησε για την αδερφοποίηση του λιμανιού με ένα ελληνικό λιμάνι του Ιονίου όπως του προτείναμε, πιθανότατα την Πρέβεζα και ο αρχιεπίσκοπος του Μαυροβουνίου Αμφιλόχιος παραγματοποίησε προς τιμήν της ελληνικής αποστολής την κυριακάτικη λειτουργία στα ελληνικά!

Στο Ντουμπρόβνικ η σημασία του ταξιδιού μας φάνηκε από την διαφορετική και διαφοροποιημένη υποδοχή που μας επιφύλαξαν οι αρχές. Ο δήμαρχος με μεγάλη χαρά δεχτηκε τη συνάντησή μας, ενώ οι στρατιωτικοί και οι αστυνομικοί έκαναν ότι μπορούσαν για να μας εμποδίσουν να έλθουμε σε επαφή μαζί του και στο τέλος μας απέλασαν ταχύτατα για να εμποδίσουν την συνάντησή που είχαμε κλείσει την ίδια στιγμή που από το Δημαρχείο μας έλεγαν, "ελάτε εδώ έστω και χωρίς διαβατήρια". Γιατί βέβαια το γεγονός ότι κατοικοι Έλληνες τόλμησαν να φτασουν στο αποκλεισμένο Ντουμπρόβνικ αφού πρώτα είχαν περάσει από το Μαυροβούνιο κατέστρεφε την εικόνα των αποκλειστικά φιλοσέρβων ελλήνων και την λογική της διαφύλαξης των Βαλκανίων. Επί πλέον αποδείκνυε εμπρακτα πως με μια κινητοποίηση των λαών μπορεί να υπάρχει και άλλη λύση εκτός από την ξένη επέμβαση που οι Κροάτες επίσημοι θέλουν να θεωρούν σαν την μοναδική λύση, άσχετα με το αν θα προκαλέσει νέες εκατόμβες θυμάτων.

Και την ίδια απόδειξη μας έδωσαν οι Αλβανοί επίσημοι που μας κράτησαν για δυο ώρες στο λιμάνι των Αγίων Σαράντα θέλοντας να εμποδίσουν οποιαδήποτε επαφή μας με τον δήμαρχο που περίμενε την άφιξή μας. Εξάλλου η Αλβανική πρεσβεία μας το είχε δηλώσει ρητά. Δεν θέλουμε να έλθετε στην Αλβανία γιατί εμείς είμαστε υπέρ της επεμβάσης και κατά συνέπεια υπέρ του πολέμου, ενώ εσείς θέλετε ειρήνη και λύσιμο των προβλημάτων με ειρηνικό τρόπο ανάμεσα στους βαλκανικούς λαούς".

Έτσι το ταξίδι μας βοήθησε να αποσαφηνιστεί η κατάσταση. Πολλές από τις εξουσίες δεν θέλουν την ανάληψη πρωτοβουλιών από πολίτες των βαλκανικών, ή και άλλων ευρωπαϊκών χωρών γιατί εκεί που μιλάνε μόνο τα όπλα οι αοπλοι αλλά ενεργοποιημένοι πολίτες γίνονται ιδιαίτερα ισχυροί, γιατί βέβαια δεν μπορούν να τους αντιμετωπίσουν με όπλα. Και ως σκεπτούμε τι σημασία θα είχε για την ειρήνη στην περιοχή αν εκατοντάδες Βαλκάνιοι και Ευρωπαίοι πολίτες κατεφθάναν στα θεατρα του πολέμου με το στόχο να ενισχύσουν τις διαδικασίες ειρήνης και την αφύπνιση της κοινωνίας των πολιτών που σήμερα χειραγωγείται από τα όπλα.

Και όλοι εκείνοι οι ειρηνιστές της Δυτικής Ευρώπης που με ευκολία μιλάνε για την ανάγκη στρατιωτικής επεμβάσης "για να σταματήσει το μακελειό", καλά θα ήταν να σκεφτούν πως αντίθετα το μακελειό θα επεκτεινόταν και πως το ειρηνιστικό μας καθήκον είναι μαλλον να βρεθούμε στο θέατρο του πολέμου με προτάσεις ειρήνης και αλληλεγγύης.

Ιδιαίτερα δε για μας τους Έλληνες μια τέτοια αλληλεγγύη είναι απαραίτητη γιατί αφορά την ίδια την υπόστασή και το μέλλον μας. Όχι μόνο γιατί κινδυνεύουμε οι ίδιοι να βρεθούμε στη δινη ενός πολέμου που μπορεί να επεκταθεί, στο Κόσσοβο, στα Σκόπια και στην ίδια τη χώρα μας, αλλά και γιατί η συνέχιση της αποσύνθεσης των Βαλκανίων σημαίνει διαιώνιση και επιταση της περιθωριοποίησης της Ελλάδας μέσα στην Ευρώπη.

Και αυτή τη διαπίστωση φαίνονται πως την κατανοούν όλο και περισσότεροι Έλληνες, γι' αυτό και αγχάλιασαν με μεγάλη θερμότητα την πρωτοβουλία μας, την στηρίζαν οικονομικά, και την χαιρέτησαν με ενθουσιασμό, ακόμα και με μαζικές εκδηλώσεις, όπως έγινε στην Πρέβεζα, σε όλα τα λιμάνια από όπου περάσαμε.

ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΑ
ΕΙΔΗ ΔΟΡΩΝ

Το Πέρασμα...
Τριών Ιεραρχών 57
Πετραλών να!

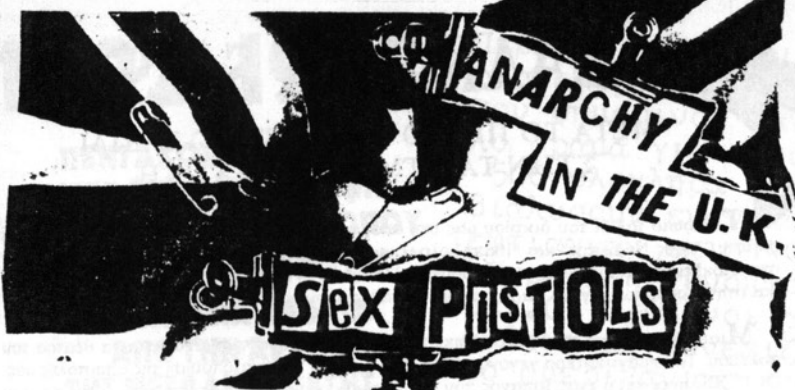
ΜΑΥΡΗ ΒΙΒΛΟΣ
ΤΟΥ ΚΡΑΤΙΚΟΥ ΑΥΤΑΡΧΙΣΜΟΥ
(1990-92)

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ
"ΑΥΤΑΡΧΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ"

ΕΚΔΟΣΗ

ΑΝΑΝΕΩΤΙΚΗ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ
και ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ

Όλα ξεκίνησαν το φθινόπωρο του 1975, όταν οι: Τζ.Ροττεν, Π.Κουκ, Στ.Τζούνες και Σ.Βισιους δημιούργησαν τους SEX PISTOLS. Απο τότε το ROCK πήρε πάλι την δυναμική, την ανατρεπτική μορφή.

Οι SEX PISTOLS ήταν αγνοί. Ήθελαν να βγάλουν τον κόσμο από την απάθεια και να τον κάνουν να κάνει κατι-οτιδήποτε. Η ιστορία τους είναι η ιστορία της γενιάς του '80.

Το ΑΛΛΥΔΙΣ παρουσιάζει μερικά τραγουδια των S.P. έτσι για να μαθουν οι νεωτεροι και να θυμηθουν οι παλιότεροι.

Θορφοι και αδελφοι!

Δέν υπάρχει λόγος νά ρωτάς
δέ θά πάρεις καμιά απάντηση
Μονάχα νά θυμάσαι και μὴν προσποιείσαι
Δέν έχω λόγο κανένα. έχει παραγίνει πιά.
Ποτέ πιά δέν θά μάς θρείς
στη θέση μας.

Μας ζητάς νά σέ παρακολουθήσουμε μιά και
είμαστε όλοι ἐδῶ. Μά μὴν προσποιήσαι γιατί δέ μάς νοιάζει.
Δεν πιστεύω σ' αὐταπάτες γιατί
τόσα πολλά είναι ἀληθινά. γι' αὐτὸ σταμάτα τὰ φτηνά σου σχόλια
ξέρουμε τί αἰσθανόμαστε

Είμαστε τόσο ὁμορφοὶ καὶ ἀδελφοὶ
Είμαστε τόσο ὁμορφοὶ - τόσο ὁμορφοὶ καὶ ἀδελφοὶ
καὶ δέ μάς νοιάζει.

Ψεύτη

Πές, πές, πές ψέμματα ψεύτη. Πές ψέμματα. ψέμματα
Πές μου γιατί, πές μου γιατί
Γιατί πρέπει νά λές ψέμματα
Ἐκρεπε νά καταλάβεις ὅτι ἔκρεπε νά λές τὴν ἀλήθεια
Ἐκρεπε νά καταλάβεις γιατί ξέρεις τί θά κάνω.

Ὅλο ἀναβάλεις τὰ πάντα, εἶσαι ψεύτης
Ξέρω πού πᾶς, ξέρω ὅλους ὅσους ξέρεις
Ξέρω τὰ πάντα πού λές ἢ κάνεις
Ἐτσι ὅποτε λές ψέμματα θά βρίσκομαι στό δρόμο σου
Καὶ τὰ ξέρω ὅλα, γιατί ξέρω αὐτά πού ξέρεις

Ἀναβάλεις τὰ πάντα, εἶσαι ψεύτης
εἶσαι ψεύτης, ψεύτης, ψεύτης

Θέλω νά μάθω, νά μάθω, νά μάθω γιατί
δέ μέ κοιτάς ποτέ στό πρόσωπο
Διαλύεις τὴν πίστη μας γιὰ νά ἱκανοποιήσεις τὸ ἐγώ σου
Ἐκρεπε νά καταλάβεις ὅτι ὅ,τι ξέρεις, ξέρω καὶ 'γώ

Πές, πές, πές ψέμματα ψεύτη, πές ψέμματα, ψέμματα
νομίζω ὅτι εἶσαι ἀστείος, εἶσαι ἀστείος χά, χά, χά
Δέ χρειάζομαι τίς θλακείες σου.

Ἐκρεπε νά καταλάβεις ὅτι ξέρω αὐτὸ πού εἶσαι

Ἀναβάλεις τὰ πάντα, εἶσαι ψεύτης
εἶσαι ψεύτης, ψεύτης, ψεύτης.

Ἀναρχία ἐν Ἡ. Βασιλείῳ!

Εἶμαι ἀντίχριστος
Εἶμαι ἀναρχικός
δὲ ξέρω τί θέλω
μὰ ξέρω πῶς νά τὸ πάρω
θέλω νά καταστρέψω ὅσους περνᾶνε δίπλα μου, γιατί
γουστᾶρω νά 'ρθεῖ ἀναρχία.

Ἀναρχία γιὰ τὸ Ἡνωμένο Βασίλειο
θάρθει κάποτε. ἴσως ἡ ὥρα εἶναι κοντά
Σταμάτησα τὴ συγκοινωνία
σέ λάθος χρόνο
Καὶ τὸ ὄνειρό σας
εἶναι μιά σκηνή σ' ἓνα σούπερ μάρκετ, γιατί
γουστᾶρω νά 'ρθεῖ ἀναρχία

Ὑπάρχουν πολλοὶ τρόποι νά πάρεις αὐτὸ πού θέλεις
Χρησιμοποιῶ τὸν καλύτερο, χρησιμοποιῶ τοὺς ὑπόλοιπους
Χρησιμοποιῶ τὸν ἐχθρό
Χρησιμοποιῶ τὴν ἀναρχία
γιατί τὴν ἀναρχία θέλω.

Μήπως ἐδῶ εἶναι τὸ Μ.Ρ.Λ.Α. ἢ
μήπως εἶναι τὸ Ὑ.Δ.Α ἢ
μήπως εἶναι τὸ Ι.Ρ.Α. νόμισα πῶς εἶναι
τὸ Ἡνωμένο Βασίλειο
ἢ κάποια ἄλλη χώρα
κάποιο ἄλλο συμβούλιο ἐνοικιαστῶν

Θέλω νά 'ρθεῖ ἀναρχία
Θυμῶστε καὶ καταστρέψτε
γιατί θέλω νά 'ρθεῖ ἀναρχία.

17...

Εἶσαι μονάχα εἰκοσιεννιά
ἔχεις πολλὰ νά μάθεις
μὰ ὅταν ἡ μαμάκα σου πεθάνει
δέν θά ξαναγυρίσει

Γουστᾶρουμε θόρυβο
αὐτὴ εἶναι ἡ ἐκλογή μας
αὐτὸ γουστᾶρουμε νά κάνουμε
Δέ μέ νοιάζουνε τὰ μακρὰ μαλλιά καὶ δέ φορῶ καμπάνες

Δές τὴ φάτσα μου
δέν ἔχει οὔτε ἓνα ἴχνος πραγματικότητας
δὲ δουλεύω μονάχα γιὰ γρήγορα
αὐτὸ εἶναι τὸ μόνο πού χρειάζομαι

Εἶμαι τεμπέλαρος
Εἶμαι τεμπέλαρος
Αὐτὸ λέμε ἐμεῖς
Εἶμαι τεμπέλαρος
δὲ μοῦ καίγεται καρφί
Εἶμαι τεμπέλαρος

Ὁ Θεὸς ὤζει τὸν βασιλίσσα!

Ὁ Θεὸς σώζει τὴ βασιλίσσα
καὶ τὸ φασιστικὸ τῆς καθεστῶς
Σὲ κάνουνε ἡλίθιο.
μια ἐπικινδύνη ὕδρογονοβόμβα.

Δέν ὑπάρχει πιά μέλλον. δέν ὑπάρχει μέλλον. δέν ὑπάρχει μέλλον
γιὰ σένα.

Ὁ Θεὸς σώζει τὴ βασιλίσσα
δέν εἶναι ἀνθρώπινο πλάσμα.
δέν ὑπάρχει μέλλον
στα ὄνειρα τῆς Ἀγγλίας.

Ὁ Θεὸς σώζει τὴ βασιλίσσα
τὸ ἐννοούμε φιλε μου,
γιατί ἐμεῖς ἀγαπάμε τὴ βασιλίσσα μας
ὅπως λέει ὁ Θεοῦλης μας.

Ὁ Θεὸς σώζει τὴ βασιλίσσα
γιατί οἱ τουρίστες εἶναι λεφτά,
καὶ τὸ ἐμβλημα μας δέν εἶναι αὐτὸ πού φαίνεται.
Ὁ Θεὸς σώζει τὴν ἱστορία
ὁ Θεὸς σώζει τὴν τρελλή παρέλασή σας
Ὁ Θεὸς νά μάς λυπηθεῖ,
ὅλα τὰ ἐγκλήματα πληρώνονται μιά μέρα.

Ὅταν δέν ὑπάρχει μέλλον
πῶς μὴν θρεῖ νά ὑπάρχει ἀμαρτία;
εἴμαστε τὰ λουλούδια στό σκουπιδοκτενέκε
εἴμαστε τὸ δηλητήριο στὴν ἀνθρώπινη μηχανή σας
εἴμαστε τὸ μέλλον
τὸ μέλλον σου.

SEX PISTOLS

Φτηνὴ διαμωπες...

Δέ γουστᾶρω διακοπές στὸν ἥλιο
Θέλω νά πάω στό καινούργιο Μπέλσεν
Θέλω νά δῶ ἱστορία,
τώρα πού τὰ οἰκονομικά μου πάνε καλά.

Τώρα ἔχω κάποιο λόγο
Τώρα ἔχω κάποιο λόγο
Τώρα ἔχω κάποιο λόγο
κι' ἄκομα περιμένω

Γιατί, νά, ἡ κλειστοφοβία,
ὑπάρχει τόσο πολὺ παράνοια
καὶ τόσα ντουλάπια πού κλειστήκα παλιά.
Καὶ τώρα ἔχω κάποιο λόγο
πού δέν εἶναι ἀληθινός γιὰ νά μέ κάνει νά περιμένω

WILKES BOY MERLIN'S

Mission

SEX PISTOLS

Το τευχος αυτο ειναι αφιερωμενο στον Στιβ Βισιους που πεθανε στα 21 του χρονια απο πρεζα.